

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Imaginationem multa posse in hominum formas, varijs exemplis ostenditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

modulos minutatim concideretur, certum nobis videretur facere potuisse, vt è D. Augustino memorauimus; vel vt pede, sicut Sciopodes apud Solinum, aut digito, oculo, manuue carentes, qualem Aretij puerum natum scribit Liuius, aut omnino nani pronascantur: vel vt, ob receptaculi angustias, duo factus in vnum coarctentur & concrecant, vnde bicipites, aut tricorporès Geryones efformantur: vel deniq; vt ob nimium calorem in vtero fumum excrementitium eleuantem infantes barbati, aut, ob frigus, pueri canescentes inueniantur. Numquid autem Deus omnes homines formare debet pares, vt virtus quoq; seminaria in omnibus par, in nullo hebetior, firmiorue pares effectus producat, neque partes vllas confusas aut inexplitas relinquat? Numquid non ipsi saepe homines materiam factus aut per imbecillitatem subducunt, aut multiplicant per abundantiam, aut motu cursuque confundunt? Nunquid alius hoc, alius alio est modo affectus, vt vel nimia aridus sit siccitate, vel nimia inconstans humiditate? Et quid homines Deum accusant, quando plerumq; ipsi praecipua sunt causa monstrorae prolis? Nam improba vitae intemperantia non raro tales fructus parit. Quaedam proles quatuor aures habuit. Quid mirum? habuit & quatuor parentes. Nonnullae mulieres Pasiphaen imitae sunt, quid noui, si Minotaurum genuerunt? Quaedam non ita pridem porcum peperit; sed fertur ipsa se scrofam fecisse, quid igitur aliud peperisset? Quamquam etiam sine delicto fieri talia possunt, sola materia peccante. Natus est, meo tempore, Augustae, pullus gallinaceus, qui ob mirabilitatem in aes incisus circumferebatur. Corpus illi erat vnum, capita, colla, vropigia duorum: Alae quatuor; totidem pedes. Hic, cum vnus capitis rostello satis granorum edisset, corpus scitissime versabat, vt & altero se satiaret. Ita vices alternabant edendi. Deprehensum est autem pullum illum esse ab ea gallina, quae semper oua cum gemino vitello pariebat. Vitelli igitur geminatio, & foetum duplicauit.

Habet & curiositas, & vis imaginandi parentum tales fructus, quae absurdas peregrinasque, quas mente voluit, formas

X x x

mas

S. Augustin.
l. 15. de ciuit.
cap. 9. Solin.
c. 53. Liu. dec.
4 l. 5. Vide S.
August. l. 16.
ciuit. cap. 8.
Oforium l. 5.
hist. c. 6.
Plin. l. 7. c. 2.

VIII.

Gen. 30.

Auic. lib. 5.
de animal.
Lege Galeni
lib. de The-
riaca c. 14.
Plin. lib. 7.
cap. 12.

Heliodor. de
rebus Æthio-
piæ lib. 1.

mas foetui imprimit. Hinc maculae ex utero matris agnatae; hinc autem desideratorum fructuum effigies partibus adherescunt. Si cetera exempla deessent, abunde id patefecisset Iacob, in grege maculoso, per virgas variatas, & non variatas procurando. Quem imitantur, qui equas diuersicoloribus tegumentis insternunt, cum equi admittuntur. Plerumque enim progenies in eiusmodi colores degenerat, cuiusmodi pro-gignentium vel imaginatio apprehendit, vel oculi etiam intuentur. Sed & Auicenna refert, gallinam, quae dum ovis incubaret, milui aspectu perterrita fuit, pullos miluino capite exclusisse. Plinij verba sunt: *Similitudinum quidem in mente reputatio est: in qua credantur multa fortuita pollere, visus, auditus, memoriaque. Hausta imagines sub ipso conceptu, cogitatio etiam utriuslibet animo subito transuolans effingere similitudinem aut miscere existimatur. Ideoque plures in homine, quam in ceteris animalibus differentia: quoniam velocitas cogitationum, animique celeritas, & ingenij varietas multiformes notas imprimit: cum ceteris animalibus immobiles sint animi, & similes omnibus singulisque, in suo cuiusque genere. Longe vero plura eiusmodi, in feminis accidunt, quae curiosiores, & in omnem affectum proniores esse confueverunt. Hinc multis curiosus matris intuitus ungulas, aut cornua caprarum addidit, & propemodum etiam Actæones fecit: multis leporinum ac bifidum os dedit; quibusdam etiam fulmineum dentem, velut apris, in palatum inseruit. Persina Charicliæ filiae regis Æthiopiae mater, aspecta statua Andromedæ, prope torum genitalem collocata, non sine adulterij suspitione, albam ex Æthiope prolem edidit. Natus fertur Martini IV. Pontificatu, ex illustri femina, Pontificis pernecessaria, puer villosus, & in speciem vrsi unguiculis armatus. Quo monstrifico partu permotus Pontifex, omnes vrsorum imagines (Vrsinorum insignia) quae forte in eius domo fuerunt, iussit deleri: manifesto argumento receptæ ab eo persuasionis, quales in conceptu hauriantur species, tales in partu saepius representari. Calumniosè hanc historiam Ioannes Balæus, Thomas Coperus, & alij quidam hæreticè maledici, in Nicolaum III. & hunc etiam deinde ipsum Martinum IV. torquent:*

quam

quam uti omino falsam esse posse scio; ita, licet vera sit, uti esse potest, certus sum à viperinis his linguis venenari: quæ pensi nihil habent mentiri, quando illis locus est calumniari. Alia mater apud Læuinum Lemnium, monstrum enixa est, quod, post primum lucis intuitum, conclauē stridoribus impleuit, atq; vltro citroq; discurrit, latebrasq; quaesuit, dignas principe tenebrarum. Quid aliud meruisset Orci laruis gauisa, quam Stygij patris characterem? Qualem oculis figuram vidit, talem ventre concepit. Nihil à natura alienum est, si strabo generet strabonem.

Empedoclis scitum est, imaginem, quæ animo mulieris, in ipso concipiendi articulo, occurrit, tantum habere virium in eam fœtum, qui effigiatur, ut ipsius rei character quasi impressus perpetuo hæreat. Hac etiam de causa Quintilianus matronam defendit, quæ Aethiopem enixa fuerat, cum eius coloris iconem in thalamo habuisset. Et Hippocrates quoque mulierem suspitione adulterij laborantem, quia marito penitus dissimilem filium pepererat, liberauit, quod mulier illa, in cubiculo picturam fixius aspexisset, cui similem infantem genuerat. Vixit adhuc nostra ætate æquè bello ac sanguine nobilis vir, cui in pueritia, omnes Angelicum vultum fuisse dictitabant. Ipse autem solebat dicere, matrem suam, cum prægnans esset, scitissimæ formæ Angelum in pyxide depictum identidem secum in manu gestasse, & ad hunc ipsum finem assidue contemplatam esse. Consecuta est igitur, quod volebat, Angelum peperit, sed carne atque corpore indutum; quem & ipse sæpe vidi, atq; hanc causam formæ suæ affirmare audiui.

Alia ex larvato viro, terribilem soboli formam, & ad Satyri modum contuolos atq; introrsum contortos oculos, vultumq; profus Acheronticum impressit. *Vrbs est, in Brabantia Buscumductis, inquit Augustinus Viues, in qua, ut in alijs eiusdem terra, stato anni die, quo ferunt maximum vrbis templum dedicatum, publicè supplicatur, ludiq; varijs diuis exhibentur. Sunt qui tunc personas diuorum induant: sunt qui demonum. Ex his vnus, cum visa puella exarsisset, domum saltitudo se recepit, & correptam, ut erat personatus, uxorem suam in lectum coniecit. se ex*

Sabell. lib. 7.
Enn. 9. Læuin.
Lemn. l. 1. c. 8.
de occult.
nat. mirac.

IX.

X.

Augustin.
Viues in l. 12.
S. Aug. de
ciuit. cap. 5.
Et Hier. Tor-
quemada in
Horto Florū.

XXXX 3

ca de